

N:o 38.

Ank. till Riksd. kansli den 7 mars 1898, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande vissa bestämmelser om beräkning af strafftid, och till lag om ändrad lydelse af 1 § i lagen angående straffarbets och fängelsestraffs verkställande i enrum den 29 juli 1892.

Genom proposition, n:o 12, af den 22 december 1897, hvilken af båda kamrarne blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kongl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

1:o) **L a g,**

innefattande vissa bestämmelser om beräkning af strafftid.

Med upphäfvande af nådiga cirkuläret angående rätta beräkningen af tiden för ådömdt straffängelse den 7 mars 1855 och förordningen angående beräkning af tiden för ådömdt straffarbete och fängelsestraff den 13 november 1860, så ock med ändring af hvad lag eller författning i öfrigt innehåller emot denna lag stridande stadgas som följer:

1 §.

Vid verkställighet af utslag, hvarigenom någon, som hålles häktad, blifvit dömd till straffarbete eller fängelsestraff, skall, i händelse utslaget eger laga kraft den dag, då det ankommer till den myndighet, som har att om verkställigheten förordna, strafftiden räknas från nämnda dag, men i annat fall från den dag, å hvilken den dömd i föreskrifven ordning förklarar sig nöjd med utslaget eller detta eljest emot honom vinner laga kraft.

Vistas den, som skall undergå straffarbete eller fängelsestraff, på fri fot, skall strafftiden räknas från den dag, då han för straffets undergående intages i fängelse, deröfver tillsyn utöfvas af myndighet, som är behörig att om verkställigheten förordna.

2 §.

Skall tiden för straffarbete eller fängelsestraff räknas efter månad eller år, varde den dag för slutdag ansedd, som genom sitt tal i månaden motsvarar den, från hvilken tidräkningen börjas; finnes ej motsvarande dag i slutmånaden, skall den månadens sista dag anses för slutdag. Ingår jemväl dagatal i strafftiden, varde antalet dagar lagdt till slutdagen för den öfriga strafftiden. Är tiden för fängelsestraff bestämd allenast i dagar, skall dagatalet läggas till den dag, från hvilken strafftiden räknas.

Då enligt lagen angående straffarbets och fängelsestraffs verkställande i enrum den 29 juli 1892 afdrag å strafftid skall ske, varde afdraget räknadt från slutdagen för hela strafftiden; ingår i afdraget dagatal, skall detta sist frånräknas.

3 §.

Vållar den, som skall undergå straffarbete eller fängelsestraff, genom rymning eller annorledes sjelf hinder emot intagandet i straffanstalt eller afbrott i straffets verkställighet, eller uppkommer sådant hinder eller afbrott derigenom, att den dömd intages å sjukvårdsinrättning utom straffanstalten, må ej den tid, hvarunder hindret eller afbrottet eger rum, i strafftiden inräknas.

4 §.

Fånge skall, der ej annat af särskilda omständigheter föranledes, ur straffanstalten lösgrifvas klockan åtta förmiddagen å den enligt hvad ofvan för hvarje fall är stadgadt bestämda dagen för strafftidens slut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1899, men verkar ej rubbning af derförinnan i behörig ordning meddeladt beslut om beräkning af strafftid.

2:o) **L a g**

om ändrad lydelse af 1 § i lagen angående straffarbets
och fängelsestraffs verkställande i enrum
den 29 juli 1892.

Härigenom förordnas, att 1 § i lagen angående straffarbets och fängelsestraffs verkställande i enrum den 29 juli 1892 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Den, som är dömd till straffarbete på fyra år eller kortare tid, skall, der så ske kan, under strafftiden hållas i enrum.

Då straffarbetet verkställs i enrum, varde från strafftiden en fjerdedel afdragen. Uppkommer i sådant afdrag brutet månadstal, varde fjerdedels månad till sju dagar, half månad till femton dagar och trefjerdedels månad till tjugutvå dagar räknad. Skall afdrag i dagatal ske och uppkommer i afdraget brutet tal, varde för det tal hel dag å strafftiden afräknad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1899, men verkar ej rubbning af derförinnan i behörig ordning meddeladt beslut om verkställighet af straffarbete.

Ifrågavarande proposition är föranledd af Riksdagens skrifvelse till Konungen den 3 maj 1895, deruti Riksdagen, under återopande af en hos Riksdagen af dess justitieombudsman gjord framställning, anhöll, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till fullständigande och förtydligande af nu gällande stadganden angående den tid, då ådömdt straffarbete bör taga sin början, äfvensom till sådant tillägg till lagen den 29 juli 1892 angående straffarbets och fängelsestraffs verkställande i enrum, att derigenom blefve bestämdt, huru förfaras skall vid beräkning af i samma lag stadgadt afdrag å ådömd strafftid.

Mot de i propositionen innefattade lagförslag har utskottet, vid granskning, ej funnit något att erinra, utan synas desamma utskottet väl egnade att förebygga de uti Riksdagens ofvanberörda skrifvelse påpekade olägenheter af nu gällande bestämmelser om verkställighet af frihetsstraff.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen måtte antaga de i förevarande proposition framlagda förslag till

1:o) lag, innefattande vissa bestämmelser om beräkning af strafftid; och

2:o) lag om ändrad lydelse af 1 § i lagen angående straffarbets och fängelsestraffs verkställande i enrum den 29 juli 1892.

Stockholm den 7 mars 1898.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.
